

ספר

מדריך לשליח ציבור

מפתח לספר מדריך לשליח ציבור

- ג א. פרק א. הדרכה לש"ץ על פי שלחן ערוך להיות
ג חלקו בין מזכי הרבים ולא ח"ו.
ג ב. ש"ץ יאמר כל הברכות בקול רם ומתינות.
ד ג. פרק ב. הדרכה לש"ץ בהמתנה לציבור
ה ד. פרק ג. ש"ץ לא יאריך בסיום הברכה בפרט
ה בשבתות וימים טובים
ו ה. הדרכה כשש"ץ מנגן הקדיש
ו ו. יזהר ש"ץ בכרכת כהנים — והתחלת תפלה
ז ז. פרק ד. לא יתחיל ברכה אחרת אפילו בלחש
ז ח. לא יתחיל לאכול או מצוה עד שיגמרו אמן

ספר

מדריך לשליח ציבור

פרק א

הדרכה לש"ץ על פי שלחן ערוך להיות חלקו בין מזכיו הרבים ולא ח"ו...

ש"ץ יאמר כל הברכות בקול רם ומתינות.

א. הש"ץ צריך לומר כל הברכות שבשמונה עשרה בקול רם ובמתינות דצריך שט' בני אדם ישמעו ויכוונו לכל ברכה מתחילת הברכה עד הסוף, ולפעמים המכוונין עומדים רחוק מהש"ץ ואין שומעין תחילת הברכה היטב, נמצא הש"ץ מברך ברוכותיו לבטלה (עי' היטב שו"ע הגר"ז קס"ד ס"ו). ועוד טעם כי ישנם הרבה המתפללים תפילתן יחד עם הש"ץ ונקרא "תפילה בציבור" ועל ידי שהש"ץ ממחר א"א להם להתפלל עמו ונמצא מבטלין עיקר תפילת ציבור. כי עיקרו שיאמרו מלה במלה יחד עם הש"ץ (כמבואר בפוסקים). נמצא הש"ץ מכשיל הרבה אנשים בתפלה ביחידות (כמעט).

ב. ומצוי בעוה"ר הרבה שליחי ציבור שחוטפים תחילת הברכה ורק החתימה אומרים במתינות שחושבים דהעיקר שיוכלו הציבור לענות אמן זהו טעות. גם גורמת שעונין אמן יתומה, דבכה"ג קשה להבחין (כמה פעמים) באיזה ברכה עומדין רמצוי שקשה לשמוע החתימה וכאן עיקר הברכה אין שומעין כלל. גם מבואר במ"ב (דין מודים) דבחזרת הש"ץ החוב להשמיע להצבור היטב כל הברכה.

ג. וביתר שאת צריך להקפיד שישמעו הרחוקים חתימת הברכה, כי מרבית העם אין יודעים שאמירת אמן בלי שידע איזה ברכה היא אמן

מדריך לשליח ציבור

יתומה (שם ס"ח). גם היודעים מתבטלין מלענות אמן, שאין שומעין גמר הברכה ואין יודעין שכבר גמר החתימה, והו"ל גוזל הציבור (אחרונים שם). וגם בט"ב צריכין להזהר בזה, והעם טועין.

פרק ב

הדרכה לש"ץ בהמתנה לציבור

א. הש"ץ ימתין אחר אמירת ברוך אתה ה' עד שיגמרו הציבור לענות "ברוך הוא וברוך שמו" כדי שיוכלו הציבור לשמוע היטב החתימות ולידע על מה לענות אמן דאם לא כן הו"ל אמן יתומה (קכ"ד ס"ח, שו"ע הגר"ז, ומ"ב ושאר אחרונים).

ב. גם מבואר בפוסקים דאין לענות יחדיו — ברוך הוא וברוך שמו ואמן — וצריך הפסק ביניהם. וכן להיפוך אמן. בהוב"ש, (כה"ח ושלח"מ).

ג. וגם הציבור צריכין לידע דבכל כה"ג מוטב שלא לומר כלל ברוך הוא וברוך שמו רק אמן, ואם כל הציבור יעשו כן ירגישו הש"ץ מאליהו כי משהו כאן שלא כהוגן. אבל ח"ו לעשות להיפך, לדלג אמן ולומר רק בהוב"ש דהעיקר עניית אמן.

ד. שיעור המתנה להש"ץ אחר אמן של הציבור טרם מתחיל ברכה החדשה עד שיגמרו רוב הציבור לענות אמן (מ"ב קכ"ד ל"ז דזהו לכו"ע) ואם הרוב אמרוהו במרוצה חייב להמתין על המועט (כה"ל שם). ובכל אופן צריך לדקדק שיהיו עכ"פ ט' בין הציבור שביכלתן לשמוע היטב תחלת הברכה מפני הש"ץ כדי שלא יהיו ברכותיו לבטלה (עי' גר"ז ו', ובה"ל ס"ט ד"ה א"צ, ושעה"צ אות מ"ג).

ה. וכן בקדיש צריכין להזהר בזה בכל מקום שעונין הציבור אמן שלא להמשיך הלאה עד שימתין כשיעור הנ"ל אות א', והרבה אין נזהרין בפרט אצל יהא שמיה רבה שממשיכין יתברך וישתבח וכו' טרם סיימו הציבור לענות עד יתברך.

ו. וכן אצל אמן יהא שמיה רבה צריך הש"ץ להמתין מלומר יהא שמיה וכו' (אפילו אמרו בלחש — עי' פרק ד' אות א') עד שיגמרו רוב

מדריך לשליח ציבור

ה

הציבור לומר אמן. ואם אמר הש"ץ יחד **אמן יהא שמיה**, אסור לציבור לומר אמן זה אלא יתחילו מיד יהא שמיה רבה (סי' נ"ו באחרונים), דיהא שמיה ענין חדש. ומה"ט מי שהי' טרוד במחשבותיו או עסוק בתפלת שמו"ע, ורוצה לענות אמן יהש"ר, אולם רוב הציבור כבר התחילו "יהא שמיה" וכו' אסור לומר "אמן" ויתחיל "יהא שמיה רבה".

ז. ובעוה"ר הרבה ש"ץ נכשלין כשמתפללין לפני העמוד שחוטפין להתחיל ברכה שלאחריה תיכף אחר סילוק ברכה שלפניה ואין ממתנין ביניים כלל, ובשע"ת כתב שזה מעכב אפילו דיענוד דמכיון שהתחיל ברכה אחרת שוב אסור לענות אמן והחטא על ראש הש"ץ (מ"ב ל"ז).

ח. מצוי שיש בין הציבור מי שקולו חזק ותקיף, ועונה אמן בקו"ר, אבל שלא כהוגן שמתחיל טרם סיים ש"ץ היטב הברכה, ומטבע שאר הציבור להיות נמשכין אחר העונה בקו"ר, וצריכין לשום לב לזה, והוא מכשול מצוי. ואוזן העונין בקול רם ידקדקו בזה מאד שיהיו מזכי הרבים ולא ח"ו ממחטיאי הרבים.

ט. וכן להיפך, ש"ץ ימתין במתינות בין אמן ובין יהא שמיה רבה, דדרך העולם להתחיל אמן אחר ששמעו ש"ץ אומר אמן. ודרך הש"ץ לומר מיד אמן וגם יהש"ר יחד כמעט וזה מכשול גדול עי' לעיל אות ו'.

פרק ג

ש"ץ לא יאריך בסיום הברכה בפרט בשבתות וימים טובים.

א. הש"ץ (וכן שאר מברך) לא יאריך בהברת סיום ברכה, דהנעם מתחילין לענות טרם נגמר הברכה ממש, ונכשלין באמן חטופה — שעונשו מר מאד — על כן יזדרז וירגיל לגמור תיבה האחרונה של הברכה כאחת בלי משיכה והארכה ועליו תבא ברכה. (קכ"ד ס"ח וכל האחרונים).

ב. ודבר זה מצוי בשבתות ומועדים שמתפללים בנוסח מיוחד, וכן אצל אמירת קידוש והלל, וברכה על קריאת התורה. שדרך העולם להתחיל באמירת אמן באמצע הסיום ובאותו הניגון שמסיים המסיים.

הדרכה כש"ץ מנגן הקדיש

ג. ובפרט יזהר הש"ץ כשמנגן איזה ברכה או בקדיש, שלא יאריך במקום שצריכין לענות אמן, ועל כן בברכה יאמר תיבה אחרונה בלי ניגון. וכן בקדיש בכל מקום בקדיש שאומר ואמרו אמן אז מתיבה שלפני זה יאמר בלי ניגון עד אחר ואמרו אמן, דאם לא כן יכשלו הציבור באמירת אמן יתומה (קכ"ד במגן אברהם ופרמ"ג גר"ז ומ"ב וש"א א) וביארתיו אצל "הדרכה לציבור" אות ד' ה'.

ד. וכמו כן יזהר ש"ץ כשמנגן ברכה או קדיש, להמתין עד שישתקו הקהל מלנגן, ואז יסיימו התיבות שעליהם אומרים אמן, כי הציבור לא ידעו באיזה מקום עומדים ויהי' על ידי זה אמן יתומה (עי' קכ"ד ח' גר"ז י"א ומ"ב וש"א). גם עלול שעל ידי זה ישהו מלומר אמן מיד עם גמר החזן אמירתו דלא ירגישו שגמר. וגם זה אמן יתומה (גר"ז מ"ב ל"ד ואחרונים שם).

יזהר ש"ץ בברכת כהנים — והתחלת תפלה.

ה. שכיח הדבר שהש"ץ כשאומר אלקינו ואלקי אבותינו ברכנו בברכה המשולשת וכו' מתחיל בקול רם ומיד כשציבור מתחילין לענות "כן יהי רצון" גומר השאר בלחש כאילו כל אמירתו רק למטרה: שיענו הם כן יהי רצון. וגם נראה כשחוק כשהציבור ממשיכין לומר עוזי הפעם "כן יהי רצון" על כל ברכה כשאין שומעין כלום, ואין ניכר על מה — אומרים כן יהי רצון.

ו. כשש"ץ מתחיל תפילה בקול יאמר בברכות הראשונות עד קדושה במתינות יתירה כדי שהמתפללים עמו יחד יוכלו להגיע לקדושה עמו ובזה יהי' בכלל מזכי הרבים.

פרק ד

לא יתחיל ברכה אחרת אפילו בלחש.

א. יזהר הש"ץ שלא להתחיל מודים עד שיגמרו הציבור אמון אפילו אם אומר המודים בלחש. (ועי' מ"ב וקצה השלחן בענין מודים בלחש, ואכמ"ל).

ב. כמו כן צריך הש"ץ להזהר בכל הברכות כמו ברכת ק"ש, יוצר המאורות, המעריב ערבים, גאל ישראל, שומר עמו ישראל, הפורש סוכת שלום, וכיוצא, דאע"ג שמתחיל ברכה שלאחריה בלחש, מ"מ צריך להמתין שיגמרו רוב הציבור אמירת אמון, דאמן חלק מהברכה. (האחרונים סי' קכ"ד).

לא יתחיל לאכול או מצוה עד שיגמרו אמון.

ג. העוסק במצוה ומברך עליה, וכן האוכל או שותה ומבורך עליהן, ימתין מלאכול או מלקיים המצוה עד שיגמרו רוב העונין, דאמן גמר הברכה הוא, ולא עוד אלא דבר שמצוה לברך עליה כשהיא שלימה כמו פת או פרי, לא יבצוע ויחתוך עד שיגמרו רוב העונין אמון (ברכות מז. קס"ז סט"ז) וכן לא ישתה מכוס של מצוה, דהו"ל כשותה טרם גמר המצוה על הכוס). ודבר זה שכיח בברכות שמברכים ברבים כמו קידוש, והבדלה, כוס של ברכה.

ד. כשמוציא אחרים במצוה ומברך בשבילן, צריך להמתין אזור הברכה עד שיגמרו כל העונין כי היכי שגם המאריכין יוכלו לקיים המצוה כמו ברכת כהנים. הש"ץ צריך להמתין עד שיגמרו העם לומר אמון בין בברכה ראשונה בין בגמר כל ברכה אצל וישמרך — ויחנך — שלום — ואפרוט עוד כמה דוגמאות בזה. (1 קריאת המגילה. 2) תקיעת שופר. (3) קריאת התורה (ומה"ט הבעל קורא מאריך באמן שם, לטעם אחד).

מי צריך לישועה? ומי לא?

אל תאחרו את ההזדמנות להוושע

כלום אתה צריך לישועה לכם? או לבניכם ולבנותיכם? או ההורים שלכם?
צריך אתה לרפואה? או חיזוק לבריאות הגוף לכם או לאחד מהנ"ל?
הכי יש לכם פרנסה בכבוד - בריוח - ובניקל?
ומה עם בניכם ובנותיכם, היש לכם נחת מהם כמו שדאגתם כל ימיכם, או
חס ושלוש צער גידול בנים?

בודאי כבר עסקתם בעצות ופעולות שונות להקל מצבכם. אבל וואס
הועילו? אם כבר עשיתם כל מה שבידכם וה"ו לא הועילו, תנסו נא העצה
שייעצו לנו החמינו ז"ל שכל דברייהם מקובלים ממש רבינו מסיני.
יש הזדמנות שאין בו הפסד ממון כלל, ולא טירחא דגוסא וקרוב אליך
הדבר מאד במיד ובלבבך לעשותו בכל יום ג' פעמים.
ועתה הטו אזנכם ושמעו!

הז"ל אמרו ע"י אמירת אמן ויהא שמייה רבה בקול ובכוונה קורעין
הגזירות וכל השערים של רפואות, פרנסה, ונחת נפתחים לרוחה (שבת קיט.,
זוה"ק וילך, זוה"ק ח"ג רפה:).

ק"ו בן בנו של ק"ו העוסקים בצרכי ציבור באמונה לזכותם באמירת אמן
ויהא שמייה רבה ודאי ברור כי הישועות ירדו עליו בשפע רב מכל העה"מות
ויזכה לו ולזרעו עד עולם. יזכה לבריאות, חיים, פרנסה, נחת, תורה וגדולה
יתאחדו בתוך ג' ימיו, לבד שכרו עד אין קץ המוכן לו לעוה"ב.

קול מבשר ואומר!!!

הננו לבשר כי יש הזדמנות כעת באיזה מינוטע"ן כל שבוע לזכות ביהמ"ד
- שאתם מתמללין שם - בדרך סתר וכבוד - לענות אמן ויהא שמייה רבה
כדבעי.

אבל דעו נא כי הדבר מוגבל רק אחד לביהמ"ד נחוץ, וכל הקודם זכה,
והמאחרים עלולין להתחרט ח"ו... ע"ז נאמר יש זריז ונשכר.

לדעת

הרבה כבר נושעו בשנה העברה ברפואות ובנים ע"י זיכוי הרבים באמן
יש קונה עולמו בשעה אחת, ויפה שעה אחת קודם.

היאך? מה? מתי?

על הפרטים נא לפנות לטלפון דלהלן! אבל בבקשה רק אותן המשתתפים
לזה באמת יקראו לי פראזש'עקט שיחל טלפון:

718-436-1180, או בטלפון: 901-8944 (908)

המעוניין בספר "מקדש מעט" על קדושת בית המדרש, באידיש או
באנגלית, וכן במודעות קול קורא בענין עניין אמן וקדושת בית המדרש,
אפשר להשיגם בחנם!!! בכמות גדולה, בשבילכם או בשביל בית המדרש,
ת"ית, בית ספר לבנות. עליכם לטלפן:

718-436-1180, או בטלפון: 901-8944 (908)

זכור! מי שזוהר עכשיו בזה (מלדבר בביהמ"ד בשעת התפלה) מקבל שכר
ביותר נגד כל העולם ואילו היו נזהרים בזה היו יכולים לבטל כל גזירות בישין
(מקדש מעט).